

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

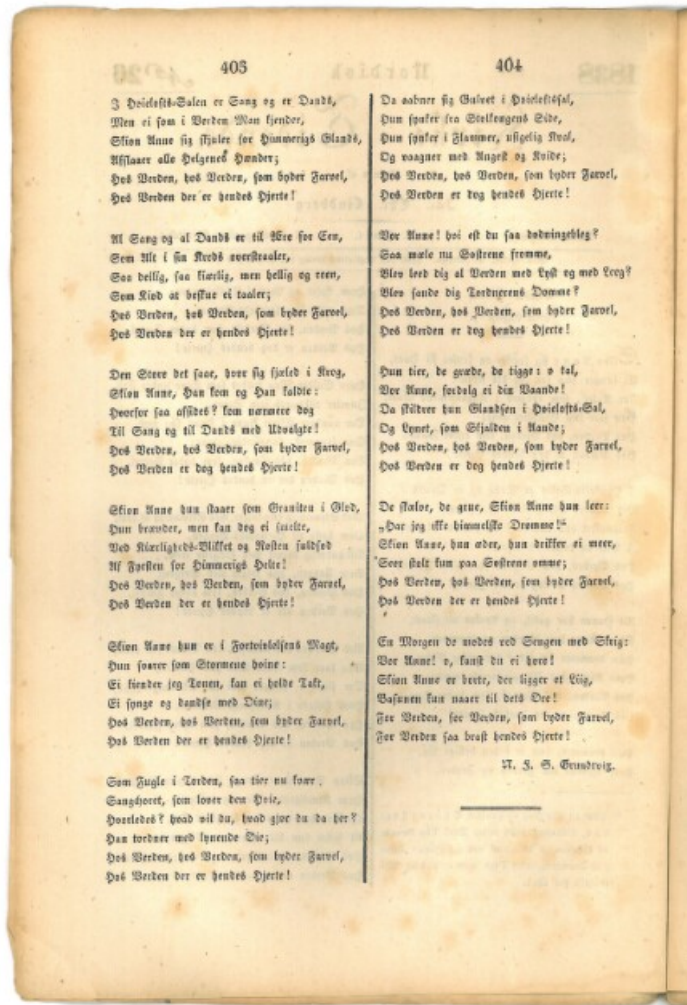
Titel: Udrag fra Skjøn Anne

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 404. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_600-txt-shoot-idm266/facsimile.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

403
 3 Dødsst-Balen er Sang og et Dand,
 Men ei som i Verden Man hender,
 Skion Kanne sig hjerter for Himmerigs Glands,
 Hflaer alle Helgred Hænder;
 Det Verden, det Verden, som lyder Jarvel,
 Det Verden der er hendes Hjerte!

Al Sang og al Dand er til Hæe for Gen,
 Som alle i sin Kreds overtraaler,
 Som helig, som hærskig, men helig og reen,
 Som Kied at bestaa ei toaler;
 Det Verden, det Verden, som lyder Jarvel,
 Det Verden der er hendes Hjerte!

Den Stæer det faae, hvor sig hjerter i Krog,
 Skion Kanne, Dan som og Dan folde:
 Hæerfor saa ofides? som samter dog
 Til Sang og til Dand med Kvoelgje!
 Det Verden, det Verden, som lyder Jarvel,
 Det Verden er dog hendes Hjerte!

Skion Kanne hun haer som Granita i Oid,
 Hun bræder, men kan dog ei suide,
 Ved Kærligheds-Billet og Keltu faldet
 Af Hæsten for Himmerigs Hæde!
 Det Verden, det Verden, som lyder Jarvel,
 Det Verden der er hendes Hjerte!

Skion Kanne kan ee i Fortællings Nægt,
 Hun soer som Stormens doine:
 Ei hender jeg Lænen, kan ei helde Tæst,
 Ei songe og hærskle med Dæer;
 Det Verden, det Verden, som lyder Jarvel,
 Det Verden der er hendes Hjerte!

Som Jugle i Læden, saa tier nu fæer.
 Sangfloer, som loer den Hæer,
 Hærlighed? head vil du, hvad gjer du da her?
 Dan tordere med hærnde Dæer;
 Det Verden, det Verden, som lyder Jarvel,
 Det Verden der er hendes Hjerte!

404
 De saaner sig Galret i Hædelstæf,
 Hun soer for Stællens Ede,
 Hun hjerter i Hæmmer, usælig Kæel,
 Og vaaner med Nægt og Kæel;
 Det Verden, det Verden, som lyder Jarvel,
 Det Verden er dog hendes Hjerte!

Der Kanne! hoi est du saa hærbringelig?
 Saa maerle nu Bæltene fremme,
 Men hær dig al Verden med Kæel og Kæel?
 Hæer sande dig Lædrens Dæmme?
 Det Verden, det Verden, som lyder Jarvel,
 Det Verden er dog hendes Hjerte!

Hun tier, de gærde, de tigger: o tel,
 Der Kanne, færdelig ei din Bænde!
 De stæer kun Glandsen i Hædelstæf,
 Og Kæer, som Skælden i Hænde;
 Det Verden, det Verden, som lyder Jarvel,
 Det Verden er dog hendes Hjerte!

De taler, de gene, Skion Kanne hun leer:
 „Hær jeg alle hærmette Dæmme!“
 Skion Kanne, hun æder, hun hærker ei mere,
 Hæer hær kun saa Gæstene æmme;
 Det Verden, det Verden, som lyder Jarvel,
 Det Verden der er hendes Hjerte!

En Dægen de ædels ved Sængen med Skrig:
 Der Kanne! o, fæst du ei hær!
 Skion Kanne er hærte, der ligger ei Kæel,
 Bæstene kan naer til det Dæer!
 Hær Verden, for Verden, som lyder Jarvel,
 Hær Verden saa hær hendes Hjerte!

H. S. Grundtvig.

